

ผลของสารเคลือบไคโตซานและกัมอะราบิกต่อการต้านแบคทีเรียที่ก่อให้เกิดโรคและการเน่าเสียของ
มะม่วงหั่นชิ้นที่อุณหภูมิ 5 °C

Antimicrobial Activity of Chitosan and Gum Arabic Edible Coating Against Pathogenic and Spoilage
Bacteria in Fresh-cut Mango (*Mangifera indica* L.) During Storage at 5 °C

นันทา เป็งเนตร¹ บุญสง แสงอ่อน¹ และ พีระศักดิ์ ฉายประสาท^{1,2,3}
Nantha Pengnet¹, Boonsong Sang-On¹ and Peerasak Chaiprasat^{1,2,3}

Abstract

This research was to study the impact of chitosan and gum arabic edible coating on quality and safety aspects of fresh-cut mango. Coated fresh-cut mango with 0.25% chitosan and 5.0% gum arabic and uncoated (control) were inoculated with *Erwinia* sp. and *Escherichia coli* TISTR 780 (0.1 ml for every fresh-cut, the level of 10^5 CFU g^{-1}). All treatments were packed in polypropylene plastic boxes and wrapped with nylon low density polyethylene and stored at 5 °C, 90% relative humidity (RH). It was found that coating fresh-cut mango with 0.25% chitosan and 5.0% gum arabic resulted in the decrease of *Erwinia* sp. and *Escherichia coli* TISTR 780 population on fresh-cut mangoes by day 6 decreased 4.49 log CFU g^{-1} and 4.50 log CFU g^{-1} , respectively, whereas in uncoated fresh-cut mango. *Erwinia* sp. and *Escherichia coli* TISTR 780 increased to 6.40 log CFU g^{-1} and 6.36 log CFU g^{-1} , respectively. Chitosan and gum arabic coating significantly ($p < 0.05$) reduced *Erwinia* sp. and *Escherichia coli* TISTR 780 on fresh-cut mango.

Keywords: chitosan, gum arabic, microorganism

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลของสารเคลือบผิวไคโตซานและกัมอะราบิกที่มีต่อคุณภาพและความปลอดภัยของเนื้อมะม่วงหั่นชิ้น โดยการนำแบคทีเรีย *Erwinia* sp. และ *Escherichia coli* TISTR 780 ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่ก่อให้เกิดการเน่าเสียและก่อให้เกิดโรค ที่ระดับความเข้มข้น 10^5 cfu g^{-1} ปริมาตร 0.1 มิลลิลิตร มาปลูกเชื้อลงบนผิวของเนื้อมะม่วงหั่นชิ้น โดยมีเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นที่ไม่ผ่านการเคลือบผิวเป็นชุดควบคุม และเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นที่เคลือบไคโตซานและกัมอะราบิกที่ระดับความเข้มข้นร้อยละ 0.25 และ 5.0 ตามลำดับ ได้บรรจุตัวอย่างทุกชุดการทดลองลงในกล่องพลาสติกพอลิโพรพิลีนและหุ้มด้วยพลาสติกไนลอนพอลิเอทิลีนชนิดความหนาแน่นต่ำ และเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 °C ความชื้นสัมพัทธ์ 90% ผลการทดลองพบว่าในวันที่ 6 ของการเก็บรักษาเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นที่เคลือบผิวด้วยไคโตซานและกัมอะราบิก มีปริมาณเชื้อ *Erwinia* sp. และ *Escherichia coli* TISTR 780 ลดลงเป็น 4.49 log cfu g^{-1} และ 4.50 log cfu g^{-1} ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อมะม่วงที่ไม่ผ่านการเคลือบผิว มีปริมาณเชื้อ *Erwinia* sp. และ *Escherichia coli* TISTR 780 เพิ่มขึ้นเป็น 6.40 log cfu g^{-1} และ 6.36 log cfu g^{-1} ตามลำดับ การเคลือบผิวเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นด้วยไคโตซานและกัมอะราบิกสามารถช่วยลดปริมาณการปนเปื้อนของเชื้อ *Erwinia* sp. และ *Escherichia coli* TISTR 780 ได้

คำสำคัญ: ไคโตซาน กัมอะราบิก จุลินทรีย์

คำนำ

มะม่วงน้ำดอกไม้หั่นชิ้นเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี แต่มีข้อจำกัดในระหว่างการรอจัดจำหน่ายและการเก็บรักษา คือ การเกิดปฏิกิริยาสีน้ำตาลที่ผิวเนื้อมะม่วงที่เร่งด้วยเอนไซม์และการเน่าเสียที่เกิดจากจุลินทรีย์ (Rattanapanone *et al.*, 2001) ซึ่งนำไปสู่ผลกระทบด้านคุณภาพและการยอมรับของผู้บริโภค โดยปกติผลไม้สดพร้อมบริโภคจะมีอายุการวางจำหน่ายไม่เกิน 7 วัน ดังนั้นกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (2553) จึง

¹คณะเกษตรศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวรพิษณุโลก 65000

¹Faculty of Agriculture Natural Resources and Environment, Naresuan University, Phisanulok 65000

²สถานวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการด้านเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยนเรศวร จ.พิษณุโลก 65000

²Center of Academic Excellence in Postharvest Technology, Naresuan University, Phitsanulok 65000

³ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว ภาควิชาวิทยาศาสตร์การเกษตร จ.พิษณุโลก 65000

³Postharvest Technology Innovation Center, Naresuan University, Phitsanulok 65000

ได้กำหนดเกณฑ์คุณภาพทางด้านจุลชีววิทยาสำหรับผลไม้สดพร้อมบริโภค คือต้องมีปริมาณแบคทีเรียทั้งหมดน้อยกว่า 1×10^6 โคโลนีต่อกรัม ปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียน้อยกว่า 500 โคโลนีต่อกรัม ปริมาณยีสต์น้อยกว่า 1×10^4 โคโลนีต่อกรัม ปริมาณรา น้อยกว่า 500 โคโลนีต่อกรัม เชื้อ *E.coli* น้อยกว่า 10 โคโลนีต่อกรัม และต้องตรวจไม่พบ *Salmonella* ในผลิตภัณฑ์ การปนเปื้อนจุลินทรีย์ของผลไม้สดแต่งพร้อมบริโภคมักพบในขั้นตอนของการลอกเปลือกและหั่นเป็นชิ้น ส่งผลทำให้เนื้อเยื่อผลไม้ ถูกทำลายและเกิดการปนเปื้อนจากจุลินทรีย์ที่ติดมากับน้ำและสิ่งแวดล้อม การปนเปื้อนในผลไม้หั่นชิ้นเนื่องจากพื้นที่ผิวสัมผัส ทำให้ง่ายต่อการเข้ายึดเกาะของจุลินทรีย์และก่อให้เกิดการเน่าเสียเร็วกว่าผลไม้ที่ไม่ได้ผ่านกระบวนการแปรรูป จุลินทรีย์ที่พบในผลไม้สดแต่งพร้อมบริโภคและสามารถเจริญได้ที่อุณหภูมิต่ำ ได้แก่ *Listeria monocytogenes*, *Yersinia enterocolitica*, *Salmonella* spp. และ *Aeromonas hydrophila* (Laurila and Ahvenainen, 2002) นอกจากนี้ยังพบการปนเปื้อนจาก จุลินทรีย์ชนิดที่ทำให้เกิดโรคเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร ได้แก่ *Salmonella* spp. *Escherichia coli* *Listeria* spp. *Shigella* spp. และ *Staphylococcus aureus* (Beuchat, 2002) การใช้สารเคลือบผิวที่บริโภคได้จะช่วยป้องกันการปนเปื้อนจาก จุลินทรีย์ได้ (สุดคะเนิง, 2546)

ไคโทซาน เป็นสารเคลือบผิวจากธรรมชาติมีความสามารถในการเกิดฟิล์มที่ดี ป้องกันการซึมผ่านของแก๊ส (O_2 และ CO_2) ได้ดี (Chien *et al.*, 2007; Eissal, 2007) ใช้เป็นสารป้องกันราและแบคทีเรียได้ (Muzzarelli, 2003) Chien *et al* (2007) ได้รายงานว่สารเคลือบผิวไคโทซานสามารถชะลอการสูญเสีย น้ำ คุณภาพทางด้านประสาทสัมผัส และยับยั้งการเจริญของ จุลินทรีย์ในเนื้อมะม่วงตัดแต่งพันธุ์เออร์วิน (Irwin) ตลอดระยะเวลาเก็บรักษา เป็นเวลา 7 วัน ส่วนกัมมะธราบิกเป็นไฮโดร คอลลอยด์ที่สามารถละลายได้ดีในน้ำและทนต่อค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) การสร้างฟิล์มของกัมมะธราบิกเกิดจากส่วนของ อะราบินอกาแล็กแทน (arabinogalactan) มีสมบัติเป็นสารปกป้องที่ดี สามารถป้องกันการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันได้ (วรรณภา, 2549) ซึ่ง Mehdi *et al.* (2011) ได้พบว่าการใช้กัมมะธราบิกความเข้มข้นร้อยละ 10 ร่วมกับไคโทซานความเข้มข้นร้อยละ 1.0 เป็นสารเคลือบผิวกล้วยสายพันธุ์ Pisang Berangan สามารถชะลอการสูญเสีย น้ำหนักและปริมาณของแข็งที่ละลายในน้ำได้ ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษาเป็นเวลา 33 วัน สำหรับในการผลิตเนื้อมะม่วงน้ำดอกไม้หั่นชิ้นยังพบปัญหาด้านการปนเปื้อน จากจุลินทรีย์และการเกิดปฏิกิริยาสีน้ำตาลที่ผิวของเนื้อมะม่วง ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงได้ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้สารเคลือบ ผิวไคโทซานและกัมมะธราบิกต่อการยับยั้งการเจริญของเชื้อ *Erwinia* sp. และ *E.coli* ในเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นที่อุณหภูมิ 5°C

อุปกรณ์และวิธีการ

1. คัดเลือกผลมะม่วงน้ำดอกไม้เบอร์ 4 ที่มีความสมบูรณ์ร้อยละ 80 น้ำหนักผลละประมาณ 350-400 กรัม มีสภาพ สมบูรณ์ไม่มีตำหนิและร่องรอยการทำลายของแมลง บ่มให้สุกโดยนำมาแช่ในสารละลายเอทิลพอนความเข้มข้น 200 มิลลิกรัม ต่อลิตร เป็นเวลา 10 นาที และเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง (30°C) เป็นเวลา 3 วัน นำผลมะม่วงมาล้างทำความสะอาดด้วย สารละลายกรดเปอร์ออกซีแอสติกความเข้มข้น 100 มิลลิกรัมต่อลิตร เป็นเวลา 10 นาที และจุ่มน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50°C เป็น เวลา 5 นาที หลังจากนั้นนำมาลอกเปลือกและหั่นเป็นชิ้นขนาด $3 \times 3 \times 2$ ลูกบาศก์เซนติเมตร นำเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นมาเคลือบผิว ด้วยสารละลายไคโทซานความเข้มข้นร้อยละ 0.25 และกัมมะธราบิกความเข้มข้นร้อยละ 5 เป็นเวลา 1 นาที ก่อนทำการปลูกเชื้อ ลงไปในตัวอย่าง

2. การคัดเลือกเชื้อแบคทีเรียบนอาหารสังเคราะห์และการเก็บรักษาเชื้อบริสุทธิ์

2.1 คัดแยกเชื้อแบคทีเรีย *Erwinia* sp. จากมะม่วงน้ำดอกไม้เบอร์ 4 จำนวน 1 ไอโซเลต โดยนำมา เพาะเลี้ยงเชื้อในหลอดอาหารเอียง (slant) เพื่อเพิ่มปริมาณของเชื้อก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

2.2 เชื้อ *Escherichia coli* TISTR 780 ได้รับจากสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นำมาเพาะเลี้ยง เชื้อในหลอดอาหารเอียง (slant) เพื่อเพิ่มปริมาณของเชื้อก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

นำแบคทีเรียทั้ง 2 ไอโซเลต มาเพาะเลี้ยงในอาหารหลอดอาหารเอียง (slant) และบ่มไว้ที่อุณหภูมิ $35 \pm 2^\circ\text{C}$ เป็นเวลา 48 ชั่วโมง จากนั้นทำการล้างผิวหน้าอาหารด้วยสารละลายบัฟเฟอร์นิ่งฆ่าเชื้อ 5 มิลลิลิตร ปรับความเข้มข้นของสารแขวนลอย ของแบคทีเรียให้มีความขุ่น ทำการวัดด้วยเครื่องสเปกโตรโฟโตมิเตอร์ที่ความยาวคลื่น 600 นาโนเมตร ให้มีปริมาณเชื้อ ประมาณ 10^4 หน่วยโคโลนีต่อมิลลิลิตร เพื่อใช้ในการศึกษาต่อไป

วางแผนการทดลองโดยการนำมะม่วงน้ำดอกไม้เบอร์ 4 หั่นชิ้นพร้อมบริโภคมาเคลือบผิวด้วยสารเคลือบผิว ไคโทซานและกัมมะธราบิก แล้วทำการปลูกเชื้อ (inoculated) แบคทีเรีย โดยการนำเชื้อแบคทีเรียบริสุทธิ์ปริมาณ 0.1 มิลลิลิตร หยดลงบนผิวของชิ้นมะม่วงน้ำดอกไม้เบอร์ 4 หั่นชิ้น แล้วบรรจุใส่กล่อง น้ำหนัก 200 กรัม ตั้งทิ้งไว้ให้แห้งเป็นเวลา 20 นาที ใน

ตู้ปลอดเชื้อ (laminar flow) จากนั้นนำไปหุ้มกล่องบรรจุด้วยถุงไนลอนชนิดความหนาแน่นต่ำ (Nylon/LDPE) นำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 °ซ วางแผนการทดลองแบบ RCBD (randomized completely block design) ทำการทดลอง 3 ซ้ำ ศึกษาประสิทธิภาพของสารเคลือบผิวต่อการยับยั้งการเจริญของแบคทีเรีย *Erwinia* sp. ในอาหารเลี้ยงเชื้อ nutrient agar และเชื้อ *E.coli* ในอาหารเลี้ยงเชื้อ eosin methylene blue โดยมีเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นที่ไม่ผ่านการเคลือบผิว และเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นที่ใช้สารเคลือบผิวโคโทซานและกัมอะราบิกเป็นชุดควบคุม

ผลการทดลองและวิจารณ์ผล

Erwinia sp. เป็นกลุ่มแบคทีเรียอีกกลุ่มหนึ่งที่พบว่าเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดการเน่าเสียในผลไม้ จากผลการทดลองพบว่า สารเคลือบโคโทซานและกัมอะราบิกมีประสิทธิภาพในการยับยั้งการเจริญของ *Erwinia* sp. ตลอดระยะเวลาการเก็บรักษาเป็นเวลา 6 วัน โดยมีปริมาณเชื้อลดลงจาก 5.08 log cfu g⁻¹ เป็น 4.49 log cfu g⁻¹ ในขณะที่ปริมาณของ *Erwinia* sp. ที่ปลูกลงในเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นมีปริมาณเพิ่มขึ้น จาก 5.29 เป็น 6.40 log g⁻¹ ในขณะเดียวกันปริมาณของจุลินทรีย์ทั่วไปที่พบในเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นที่ไม่ผ่านการเคลือบผิวและมะม่วงหั่นชิ้นที่เคลือบโคโทซานและกัมอะราบิก (ชุดควบคุม) มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นตามระยะเวลาของการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น เนื้อมะม่วงหั่นชิ้นที่ไม่ผ่านการเคลือบผิวจะเกิดการเน่าเสียในวันที่ 4 ของการเก็บรักษา โดยมีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด 6.71 log cfu g⁻¹ เมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นที่เคลือบผิวด้วยโคโทซานและกัมอะราบิก มีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด 5.58 log cfu g⁻¹ ในวันที่ 6 ของการเก็บรักษา (Fig.1)

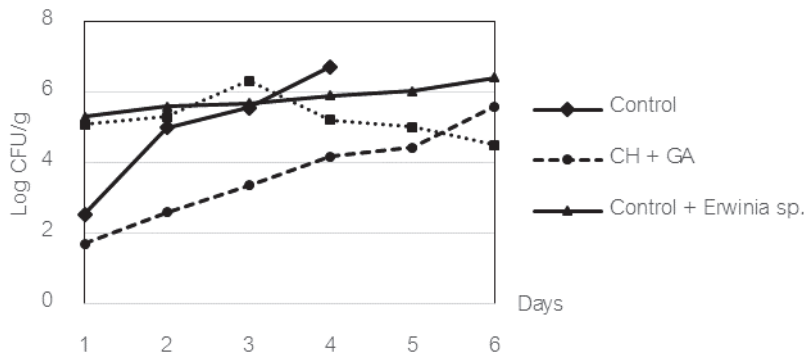

Fig. 1 Behavior during storage at 5 °C of *Erwinia* sp inoculated on to fresh-cut mango at level approximately 5 log cfu g⁻¹ cut mango

ผลของการใช้สารเคลือบผิวโคโทซานและกัมอะราบิกต่อปริมาณ *E.coli* TISTR 780 ที่ปลูกลงในเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นโดยเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 °ซ พบว่า เชื้อ *E.coli* TISTR 780 มีปริมาณลดลงเป็น 4.50 log cfu g⁻¹ ในวันที่ 6 ของการเก็บรักษา จากวันแรกที่เริ่มปลูกเชื้อ *E.coli* TISTR 780 ปริมาณ 4.74 log cfu g⁻¹ ในขณะเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นชุดควบคุม (ไม่เคลือบผิวด้วยโคโทซานและกัมอะราบิก) มีปริมาณ *E.coli* TISTR 780 สูงขึ้นตามระยะเวลาการเก็บรักษา (6 วัน) ซึ่งมีปริมาณเชื้อสูงสุดเท่ากับ 6.36 log cfu g⁻¹ (Fig.2)

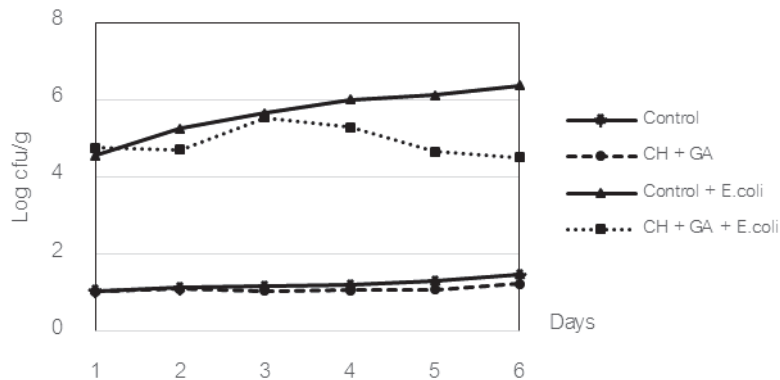

Fig. 2 Behavior during storage at 5 °C of *E.coli* inoculated on to fresh-cut mango at level approximately 4 log cfu⁻¹ cut mango

เนื่องจากจำนวนจุลินทรีย์มีความสัมพันธ์กับอายุการเก็บรักษา จุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดการเน่าเสียของผักและผลไม้สดพร้อมบริโภคจึงนำมาใช้เป็นตัวกำหนดอายุการเก็บรักษา ผลไม้สดพร้อมบริโภคที่มีจำนวนจุลินทรีย์น้อยจะมีอายุการเก็บรักษาได้นานกว่าผลไม้สดพร้อมบริโภคที่มีจำนวนจุลินทรีย์มาก (Narciso and Plotto, 2005) อายุการเก็บรักษาของผลไม้สดพร้อมบริโภคจะขึ้นอยู่กับจำนวนของจุลินทรีย์เริ่มต้น (DeRoever, 1998) แบคทีเรียที่พบในผลไม้ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มของแบคทีเรียแกรมลบ ได้แก่ *Pseudomonas* spp. *Enterobacter* spp. และ *Erwinia* spp. ซึ่งเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดการเน่าเสียในผักและผลไม้พร้อมบริโภคมากกว่าร้อยละ 80-90 (Nguyen-the and Carlin, 1994; Babic et al., 1996) สำหรับจุลินทรีย์ที่ก่อให้เกิดโรคและมักพบในผลไม้พร้อมบริโภค ได้แก่ *Escherichia coli* O157:H7 *Salmonella* spp. *Shigella* spp. *Clostridium botulinum* *Listeria cytomonogenes* *Campylobacter jejuni* และ *Yersinia enterocolitica* การปนเปื้อนของจุลินทรีย์กลุ่มนี้จะก่อให้เกิดอาหารเป็นพิษและเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค (Beuchat, 2002) ไคโตซานสามารถยับยั้งการเจริญของแบคทีเรียแกรมลบ เช่น *Escherichia coli* โดยเข้าไปสร้างพันธะไฮดรอกซิลกับผนังเซลล์ของเชื้อ *Escherichia coli* ที่มีประจุลบทำให้แบคทีเรียไม่สามารถเจริญได้ (Jia et al., 2001) การเคลือบผิวด้วยไคโตซานที่ระดับความเข้มข้นร้อยละ 0.25 สามารถชะลอการสูญเสียน้ำหนักและการเปลี่ยนแปลงคุณภาพด้านความแน่นเนื้อได้ในช่วง 6 วันแรกของการเก็บรักษา และสามารถชะลอการเจริญของจุลินทรีย์ทั้งหมดรวมถึงเชื้อ *Escherichia coli* ที่ปนเปื้อนในเส้นมะละกอพร้อมบริโภคได้ดี (เพ็ญใจ และคณะ, 2551) เมื่อนำไคโตซานมาใช้ร่วมกับกัมมะฮะราบิก จะส่งผลช่วยในด้านการยืดอายุการเก็บรักษาเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นได้เป็นเวลา 6 วัน เมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อมะม่วงหั่นชิ้นที่ไม่ผ่านการเคลือบผิว อีกทั้งยังสามารถช่วยลดการปนเปื้อนข้าม (cross-contamination) ในระหว่างขั้นตอนการเตรียมเนื้อมะม่วงหั่นชิ้น

สรุป

เนื้อมะม่วงน้ำดอกไม้หั่นชิ้นที่เคลือบผิวด้วยไคโตซานและกัมมะฮะราบิก สามารถเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 °C ความชื้นสัมพัทธ์ 90% ได้เป็นเวลา 6 วัน พบปริมาณของ *Erwinia* sp. และ *Escherichia coli* TISTR 780 ลดลงเป็น 4.49 log cfu g⁻¹ และ 4.50 log cfu g⁻¹ ตามลำดับ

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ที่ได้สนับสนุนทุนวิจัย คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร สถานีวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการด้านเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว และศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว ภาควิชาวิทยาศาสตร์ จังหวัดพิษณุโลก ที่สนับสนุนเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการวิจัยนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. 2553. เกณฑ์คุณภาพทางจุลชีววิทยาของอาหารและภาชนะสัมผัสอาหาร (ฉบับที่2). กระทรวงสาธารณสุข, กรุงเทพฯ. 6 น.
- เพ็ญใจ กาแก้ว, ธนิตชยา พุทธิมี, จุฑาทิพย์ โพธิ์อุบล และศิริชัย กัลป์ยามรัตน์. 2551. ผลของการเคลือบผิวด้วยไคโตซานต่อคุณภาพของมะละกอดิบเส้นพร้อมบริโภค. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร 39(3พิเศษ): 217-220.
- วรรณมา ตูลยธัญ. 2549. เคมีอาหารของคาร์โบไฮเดรต. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ. 116 น.
- สุดคนึง พิมพ์ชัย. 2546. ผลของไคโตซานต่อการชักนำความต้านทานและการควบคุมโรคแอนแทรกคโนสในมะม่วงพันธุ์น้ำดอกไม้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, กรุงเทพฯ. 105 น.
- Beuchat, L.R. 2002. Ecological factors influencing survival and growth of human pathogens on raw fruits and vegetables. *Microbes and Infection* 4: 413-423.
- Babic, I., S. Roy, A.E. Watada and W.P. Wergin. 1996. Changes in microbial populations on fresh cut spinach. *International Journal of Food Microbiology* 31: 107-119.
- Chien, P.-J., F. Sheu and F.-H. Yang. 2007. Effects of edible chitosan coating on quality and shelf life of sliced mango fruit. *Journal of Food Engineering* 78: 225-229.
- DeRoever, C. 1998. Microbiological safety evaluations and recommendation on fresh produce. *Food Control* 9(6): 321-347.
- Eissal, H.A.A. 2007. Effect of chitosan coating on shelf life and quality of fresh-cut mushroom. *Journal of Food Quality* 30: 623-645.
- Jia, Z., D. Shen and W. Xu. 2000. Synthesis and antibacterial activities of quaternary ammonium salt of chitosan. *Carbohydrate Research* 333(1):1-6.
- Laurila, E. and R. Ahvenainen. 2002. Minimal processing in practice: fresh fruits and vegetables. In: T. Ohlsson and N. Bengtsson (Eds.). *Minimal Processing Technologies in the Food Industry*, Woodhead Publishing Limited, Cambridge.

- Mehdi, M., A. Asgar, G. A. Peter, Z. Noosheen and S. Yasmeen. 2011. Effect of a novel edible composite coating based on gum arabic and chitosan on biochemical and physiological responses of banana fruits during cold storage. *Journal of Agricultural and Food Chemistry* 59: 5474-5482.
- Muzzarelli, R.A.A. 2003. Overview on chitin. *Agro Food Industry Hi-Tech* 14(5): 30-31.
- Narciso, J. and A. Plotto. 2005. A comparison of sanitation system for fresh-cut mango. *Hort Technology* 15(4): 837-842.
- Nguyen-the, C. and F. Carlin. 1994. The microbiology of minimally processed fresh fruits and vegetables. *Critical Reviews in Food Science and Nutrition* 34(4): 371-401.
- Rattanapanone, N., Y. Lee, T. Wu and A.E. Watada. 2001. Quality and microbial changes of fresh-cut mango cubes held in controlled atmosphere. *HortScience*. 36: 1091-1095.